є, и волата негова струва, того сѣ послушва * Ѡ вѣка не чуто,
чи някой ѿвори очи на слѣпороденъ * Ако не бы былъ тосъ ѿ Бга,
не бы можалъ да стори нищо * Ѡговориха и рѣкоха му: въ грѣхо-
вете сѧ си родилъ ты сичкїа, и ты ли на оучишь; и изгониха го ва-
нъ * Чу Іисъ, чи го изгониха ванъ, и намѣри го, рече му:
ты вѧрвашь ли въ сына Бжїа; * Ѡговори той, и рече: и кой є
Гди, да вѧрвамъ въ него; * А рече му Іисъ: и видѣлъ си го, и
който дума съ тебе, той є * А той рече, вѧрвамъ Гди: и му сѧ
поклони * И рече Іисъ: на суда азъ въ свѣта тосъ додохъ, та
койте не видѣтъ, да видѣтъ, и койте видѣтъ слѣпы да бадатъ *
И чухa ѿ Фарїсейте тесъ сащыте съ него, и рѣкоха му: дали и нїи
смы слѣпы; * Рече имъ Іисъ: ако быхте слѣпы былѣ, не быхте
ималы грѣха. А сега думате, чи видимъ, и грѣха вашъ пребадва.

Глава, І.

Истина истина ви думамъ: който не влиза презъ вра-
тата въ двора овчїй, но прелаза ѿдругодѣ, той вал-
фа є и разбойникъ * А който влиза презъ вратата,
пастырь є на овцѣтѣ * Томусъ вратарѧ ѿварѧ, и
овцѣтѣ гласа негова слушатъ, и своитѣ овцѣ вика по име, и
изгонва ги * И кога своитѣ овцѣ изгони предъ тахъ ходи, и
овцѣтѣ подирѧ му идатъ, чи знатъ гласа негова * А по чу-
ждыѧ не идатъ, но бѧгатъ ѿ него, чи не знатъ чуждаго гла-
са * Тась притча имъ рече Іисъ: а ты не разумахa, що бѣше,
който имъ думаше * А рече имъ пакъ Іисъ, истина истина ви
думамъ: чи азъ самы вратата на овцѣтѣ * Сичките, колцина
додохa преди мене, валфи са и разбойницы: но не ги послушахa
овцѣтѣ * Азъ самы врата презъ мене който влѣзе, ше сѧ спа-
се: и ше влѣзе и ше излѣзе, и паство ше намѣре * Валфата